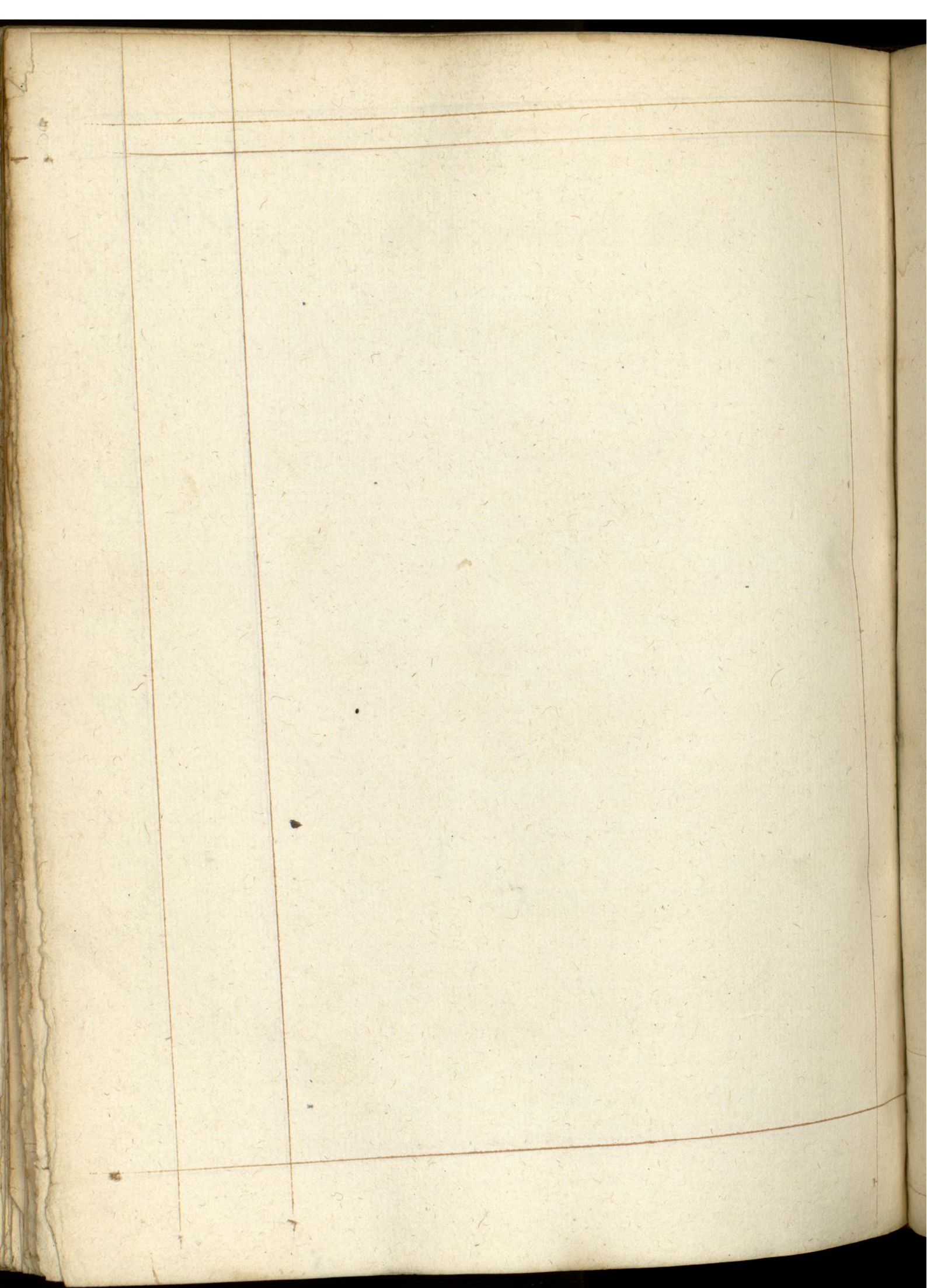

363

M. T. CICERONIS
Pro L. Flacco.

Oratio XXIIII.

PARISIIS,

Ex Typographia IOANNIS LIBERT, via Divi
Ioannis Lateranensis, è regione Collegij
Cameracensis.

M. DC. XIII.

M. T. CICERONIS

Pro L. Flacco.

Oratio XLIII.

PARISIIS,

Ex Typographia IOANNIS LIBERT, via Dini
IOANNIS LATRACENSIS, & regione Collegij
Cameracensis.

M. DC. XLIII.

et defensoribus, omnium tum salus esset, non ciuium
 solum, verum etiam gentium defensa, ac retenta; ne-
 minem unquam putavi per eos ipsos periculum huius
 fortunis, atque insidias creaturum. Quod si esset ali-
 quando futurum, ut aliquis de L. Flacci perniciem co-
 gitaret; numquam tamen existimaui, Iudices, D. La-
 lium optimi viri filium, optima ipsum spe praditum,
 summae dignitatis, eam suscepturum accusationem,
 qua sceleratorum ciuium potius odio, et furori, quam
 ipsius virtuti, atque institutae adolescentiae conueniret.
 Etenim cum a clarissimis viris iustissimas inimicitias
 saepe cum bene meritis ciuibus depositas esse vidissem,
 non sum arbitratus quemquam amicum reipublicae,
 posteaquam L. Flacci amor in patriam perspectus es-
 set, novas huic inimicitias, nulla accepta iniuria, de-
 nuntiaturum. Sed quoniam, Iudices, multa nos, et
 in nostris rebus, et in reipub. fefellerunt; ferimus ea,
 quae sunt ferenda: tantum a vobis petimus, ut omnia
 reipublicae subsidia, totum statum ciuitatis, omnem
 memoriam temporum praeceptorum, salutem presen-
 tium, spem reliquorum, in vestra potestate, in vestris
 sententijs, in hoc uno iudicio positam esse, et defixam
 putetis. Si unquam respub. consilium, grauitatem,

Si unquam
 Amplificatio est a momento temporis quod sit ut sit tunc. Ingentem laudem
 habet. Etenim res.

tem interemit: quid est causa, cur non is, qui Catilinam ex urbe cepulit, pertimescat? rapitur ad penam qui indicia communis exitu cepit: cur sibi confidat is, qui ea proferenda, & patefacienda curavit? socij consiliorum ministri, comitesque vexantur: quid auctores, quid duces, quid principes sibi expectent? Atque utinam inimici nostri, ac bonorum omnium, mecum potius contendant, utrum tamen omnes boni, duces nostri, an comites fuerint ad communem conservandam salutem.

Deest quippiam.

Hunc igitur virum, Leli, quibus tandem rebus oppugnas? fuit P. Servilio imperatore in Cilicia tribunus militum: ea res siletur. Fuit M. Pisoni quaestor in Hispania: vox de quaestura nulla missa est. Bellum Cretense ex magna parte gessit, atque una cum summo imperatore sustinuit: muta est huius temporis accusatio. Pretura iurisdictio, res varia & multiplex ad suspiciones & similitates, non attingitur. ea vero in summo & periculosissimo reipub. tempore etiam ab inimicis laudatur. At a testibus leditur. an tequam dico a quibus, qua spe, qua vi, qua re concitatis, qua lenitate, qua egestate, qua perfidia, qua auda-

Capitulum

Runc Totum

At a testibus

ciapreditis, dicam de genere uniuerso, & de condi-
tione omnium nostrum. Per Deos immortales, Iudices,
vos, quomodo is, qui anno ante Roma ius dixerat,
anno post in Asia ius dixerit, à testibus quæretis igno-
tis? ipsi coniectura nihil iudicabitis? in tam varia iu-
risdictione, tam multa decreta, tot hominum gratio-
rum lese voluntates: quæ est unquam iacta non su-
spicio, quæ tamen solet esse falsa, sed iracundia vox,
aut doloris? & is est reus auaritia, qui in uberrima re
turpe compedium; in maledicentissima ciuitate, in su-
spiciosissimo negotio maledictum omne, non modo cri-
men, effugit. Prætereo illa, quæ prætereunda non sunt:
nullum huius in priuatis rebus factum auarum, nul-
lam in re pecuniaria contentionem, nullam in re fa-
miliari sordem posse proferri. Quibus igitur testibus
ego hosce possum refutare, nisi vobis? Trimolites ille
vicanus, homo non modo nobis, sed ne inter suos qui-
dem notus, vos docebit qualis sit L. Flaccus? Quem
vos modestissimum adolescentem, provincia maxime
sanctissimum virum, nostri exercitus fortissimum mi-
litem, diligentissimum ducem, temperantissimum le-
gatum, quaestoremque cognouerunt: quem vos præ-
sentes constantissimum senatorem, iustissimum preto-

Ver deo

Aristotele testibus
Iudices opponere qui
Istis potius de L. Flacco
quæ probi non sunt quæ
hominibus in tuo quibus
qui ad aduocatos consilium
fuerunt de bono reo. de
de testimoniis adhibere
multa dicitur iuramentis
signa et argumeta et L. Cui
quæ sunt iudici potius quæ
conducuntur et emptoribus
Iustitia vocatur morum hic
Ver deo

Ver deo

O blutno. Apotropeo.
Interrogatio, quæ reus
quæ sita sibi. Arguendo
ad hunc

De ter est d

Interrogatio a iudi. significat
de com. a rogantibus
qui tractat de prom. oc-
tavi. et legant. M. C. in
de iudicant

De ter est d

Interrogatio quæ fuit
de pat. dicitur quod magis
dicitur

Quibus

Consilia sunt et disputationes
de donat. et reus sunt
indignationem

Trimolites

Collatione impari
magis probata. Requiritur
a iudice. Tandem arguendo
quo super

Quem

Interrogatio de L. Flacco
interrogatio testimonio
quæ reus est. Quæstia
arguam sunt aut reus
Lauda modestia sanctitia
fortitudo diligentia
dignitas temperantia
iustitia quæ patria
quæ pro reo. Quæ ab hunc
non magis a L. Flacco
interrogatio. L. C. in nomina

De quibus

Hic est et laus et per
pariterque traditio

De quod testes

De his qui dicuntur
gracorum. Tunc dicitur
dicitur de tractatu
permutationis et tunc
qua hoc a se
tunc ha amata
profectus
tunc proba
fieri ut
ut etiam
etiam

Multi boni

Cum multa dicitur

Verum tamen

De ratione
et multa dicitur
multa quidem
a quibus
etiam
etiam
etiam

Unde illud

Infam
etiam
etiam

Hic agitur

etiam
etiam
etiam

rem, atque amantissimum reipublica ciuem iudicatis?
de quibus vos alij testes esse debetis, de ijs ipsi alios te-
stes audietis? at quos testes? primum dicam (id quod
est commune, Gracos: non quò nationi huic ego unus
maximè fidem derogem. Nam si quis unquam de no-
stris hominibus à genere isto, studio ac voluntate non
abhorrens fuit, me esse arbitror, et magis etiam tum
cum plus erat otij, fuisse; sed sunt in illo numero multi
boni, docti, prudentes, qui ad hoc iudicium deducti non
sunt: multi impudentes, illiterati, leues, quos varijs de
caussis video concitatos. Verum tamen hoc dico de toto
genere Gracorum: tribuo illis litteras, de multarum
artium disciplinam, non adimo sermonis leporem, in-
geniorum acumen, dicendi copiam: denique etiam si
qua sibi alia sumunt, non repugno: testimoniorum re-
ligionem et fidem numquam ista natio coluit; totius-
que huiusce rei qua sit vis, qua auctoritas, quod pon-
dus, ignorant. Unde illud est mutuum? num Gallo-
rum, num Hispanorum putatur? totum istud Graco-
rum est, ut etiam qui Gracè nesciunt, hoc quibus ver-
bis à Gracis dici soleat, sciant. Itaque videte quo vul-
tu, qua confidentia dicant: tum intelligetis qua reli-
gione dicant. numquam nobis ad rogatum respondent;

semper

B bbb.

Dos autē
 offendentis quoniam dicitur
 Romanorum transactum
 Inducit in hystoria dicit
 apud molat pue romas
 et a iusticiā ad manu
 neguientia pue et manu
 in puenia Inducit tantu
 dicitur in dicitur
 dicitur in puenia

Etiam si formam hominis, si nomen, si tribum nostis,
mores tamen exquirendos putatis. Qui autem dicit
testimonium ex nostris hominibus, ut se ipse sustentat,
ut omnia verba moderatur! ut timet, ne quid cupide,
ne quid iracundè, ne quid plus minùsve, quam sit ne-
cesse, dicat! Num illos idem putatis? quibus insuran-
dum iocus est; testimonium, ludus; existimatio vestra,
tenebra; laus, merces; gratia, gratulatio proposita est
omnis in impudenti mendacio. Sed non dilatabo ora-
tionem meam. etenim posset esse infinita, si mihi libeat
totius gentis in testimonijs dicendis explicare vanita-
tem. Sed propius accedam: de his vestris testibus di-
cam. vehementem accusatorem nacti sumus, Iudices,
& inimicum in omni genere odiosum ac molestum,
quem spero his rebus fore magno usui & amicis &
reipub. Sed certè inflammatus incredibili cupiditate
hanc causam accusationemque suscipit. Qui comita-
tus in inquirendo! comitatum dico? immo verò quan-
tus exercitus! quæ iactura! qui sumptus! quanta lar-
gitio! quæ quamquam utilia sunt causæ, timide ta-
men dico, quod vereor, ne Lælius ex his rebus, quas
sibi suscepit gloria causæ, putet aliquid oratione mea
sermonis in sese, aut invidia esse quæsitum. Itaque hanc
partem totam relinquam: tantum à vobis petam, lu-

o morem

*morem gratiorum de iustitia
de carandis consuetudinibus
Romano tunc opponitur quae
plena in grauitate haec
constantia sunt instituta
continuitio, quae comitatus
non est curia aduocatus. Quam
quarta*

Nulla illa

*prope paratam iustitiam
paucis iudicibus quae datione
suffragia f. de i. p. p. v.*

6ta coru

*Actio paratam iustitiam
qua iustitiam gratiorum
iustitiam carpi iustitiam
quale rursus distinctio
quod iustitiam carpi
iustitiam carpi iustitiam
iustitiam carpi iustitiam
iustitiam carpi iustitiam
iustitiam carpi iustitiam*

Quod si har

*Quod si har iustitiam
iustitiam carpi iustitiam
iustitiam carpi iustitiam
iustitiam carpi iustitiam
iustitiam carpi iustitiam
iustitiam carpi iustitiam
iustitiam carpi iustitiam
iustitiam carpi iustitiam*

rando constricta; sed porrigenda manu, profundendo-
que clamore multitudinis concitata. O morem pracla-
rum, disciplinamque, quam a maioribus accepimus, si-
quidem teneremus! sed nescio quo pacto iam de mani-
bus elabatur: nullam illi nostri sapientissimi et sanctis-
simi viri vim concionis esse voluerunt. Quae scisceret
plebs, aut quae populus inberet summoti concione, di-
tributis partibus, tributim et centuriatim de scriptis
ordinibus, classibus, etatibus, auditis auctoribus, re-
multos dies promulgata et cognita, iuberi veteraque
voluerunt. Gracorum autem tota resp. sedentis concio-
nis temeritate administrantur. Itaque, ut hanc Gra-
ciam, quae iamdiu suis consiliis perculsa et afflicta est,
omittam: illa vetus, quae quondam opibus, imperio,
gloria floruit, hoc uno malo concidit, libertate immo-
derata, ac licentia concionum. cum in theatro imperiti
homines, rerum omnium rudes ignarique confederant;
tum bella inutilia suscipiebant; tum seditiosos homines
reip. praeiciebant; tum optime meritos ciues e ciuitate
reiciebant. Quod si haec Athenis tum, cum ille non so-
lum in Grecia, sed prope cunctis gentibus eminebant,
accidere sunt solita: quam moderationem putatis in
Phrygia, aut in Mysia concionum fuisse? Nostras
conciones illarum nationum homines plerumque per-

364

turbant. quid, cum soli sunt ipsi, tandem fieri puta-

lis: Casus est virginis Cynicus ille Athenagoras, qui
in fame frumentum exportare erat ausus: data concio

Latio est: processit ille, & Græcus apud Græcos non de
culpa sua dixit; sed de pœna questus est. porrexerunt

manus: psephisma natum est. hoc testimonium est? nu-
per epulati, paullo antè omni largitione saturati Per-

gameni, quod Mithridates qui multitudinem illam
non auctoritate, sed sagina tenebat, se velle dixit, id

sutores & Zonarij conclamarunt. hoc testimonium est
civitatis? Ego testes à Sicilia publice duxi: verum e-

rant ea testimonia non concitata concionis, sed iurati
senatus. Quare iam non est mihi contentio cum teste:

vobis videndum est, sintne hæc testimonia putanda.

Adolescens bonus, honesto loco natus, disertus, cum
maximo ornatissimoque comitatu venit in oppidum

Græcorum: postulat concionem: locupletes homines, &
graves, ne sibi aduersentur, testimonij denuntiatione

deterret: egentes & leues spe largitionis, & viatico
publico, privata etiam benignitate prolecat: opifices,

& tabernarios, atque illam omnem fecem civitatum
quid est negotij concitare? in eum præsertim, qui nu-

per summo cum imperio fuerit, summo autè in amore
esse propter nomen ipsum imperij non potuerit. Mi-

Casus est

Quo hinc tempore sunt
quædam iudicia & causa
hæc prægnata gratia
civitas prægnata gratia
fidem habita, et quæ sunt
singula res sua subita
et quæ sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
morum prægnata gratia
6. et tunc a prægnata gratia

Et modo cum prægnata gratia
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt

hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt

hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt

hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt

hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt
hæc sunt et tunc quæ sunt

religiosos putamus. Sed fuerint incorrupta littera domi
nunc vero quam habere auctoritatem, aut quam fi-
dem possunt? triduo lex ad prætorem deferri, iudicium
signis obsignari iubet: trigesimo die vix deferuntur: ne
corrumpi tabula facile possint, idcirco lex obsignatas
in publico poni voluit: at obsignantur corruptæ. quid
refert igitur, tanto post ad indices deferantur, an
non deferantur? Quid, si testium studium cum ac-
cusatore sociatum est? taménne isti testes habebuntur?
ubi est igitur illa expectatio, quæ versari in iudicijs
solet? nam antea cum dixerat accusator acriter et
vehementer, quæ defensor suppliciter demisseque re-
sponderat, tertius ille erat expectatus locus testium:
qui aut sine ullo studio dicebant; aut cum dissimula-
tione aliqua cupiditatis. hoc verò quid est? una sedent,
ex accusatorum subsellijs surgunt, non dissimulant,
non verentur. de subsellijs queror? una ex domo pro-
deunt: si verbo titubarint, quò reuertantur non ha-
beant. An quisquam esse testis potest, quem accusa-
tor sine cura interroget, nec metuat ne sibi aliquid,
quod ipse nolit, respondeat? ubi est igitur illa laus ora-
toris, quæ vel in accusatore antea vel in patrone spe-
ctari solebat? bene testem interrogavit: callidè acceffit:
reprehendit: quò voluit, adduxit: conuicit, et elinguent

De d. fuerim

facilem fuisse in iudicio
dignam quæ iudicari
substantiam adhibere
quæ iudicari magis corrupta
fuerit ad hoc in iudicio
non illatur. Eiusque
fuisse vix in iudicio
et tempore quo adhibere
fuerit vix in iudicio
fuerit

Quid si

quæ indignatione grauior
quæ iudicari magis corrupta
fuerit ad hoc in iudicio
et tempore quo adhibere
fuerit vix in iudicio
fuerit

De p. Brellia

Augustus indignatus
quæ iudicari magis corrupta
fuerit ad hoc in iudicio
et tempore quo adhibere
fuerit vix in iudicio
fuerit

An quisqua

Augustus indignatus
quæ iudicari magis corrupta
fuerit ad hoc in iudicio
et tempore quo adhibere
fuerit vix in iudicio
fuerit

Quid tu
reddidit. *Quid tu istum roges, Lali,* qui priusquam
hac, Te rogo, dixeris, plura etiam effundet, quam tu
ei domi antè prescripseris? quid ego autem defensor
rogem? nam aut oratio testium refelli solet; aut vita
ledi, qua disputatione orationem refellam eius, qui
dicit, Dicimus, nihil amplius? in hominem dicendum
est igitur, cum oratio argumentationem non habet.
Quid dicam in ignotum? Quercendum est ergo, et
deplorandum, id quod iam dudum facio de omni ac-
cusationis iniquitate. Primum de communi genere
testium. dicit enim natio minimè in testimonijs dicen-
dis religiosa. Propius accedo: nego esse ista testimonia,
que tu ipse psephismata appellas: sed et fremitum egen-
tium, et motum quendam temerarium Gracula con-
cionis. Intrabo etiam magis: qui gessit, non adest: qui
numerasse dicitur, non est deductus; privata littere
nuda proferuntur, publice retenta, sunt in accusato-
rum potestate. Summa est in testibus: hi vivunt cum
inimicis, adsunt cum aduersarijs, habitant cum accu-
satoribus. Vtrum hic tandem disceptationem, et co-
gnitionem veritatis, an innocentie labem aliquam,
aut ruinam fore putatis? Multa enim sunt eius-
modi, ludices, ut etiam si in homine ipso, de quo agi-
tur, negligenda sint, tamen in conditione, atque in
exemplo

exemplo pertimescēda videantur. Si quem infimo loco
 natum, nullo splendore vitæ, nulla commendatione fa-
 me defenderem; tamen civis quem a civibus commu-
 nis humanitatis iure, ac misericordia deprecarer, ne
 ignotis testibus, ne incitatis, ne accusatoris confessori-
 bus conviniis, contubernalibus, ne hominibus levitate
 Græcis, crudelitate barbaris, civem ac supplicem ve-
 strum dederitis: ne periculosam imitationem exempli
 reliquis in posterum proderetis. sed cum L. Flacci res
 agatur, cuius ex familia, qui primus consul factus est,
 primus in hac civitate consul fuit: cuius virtute regi-
 bus exterminatis, libertas in repub. constituta est: quæ
 usque ad hoc tempus honoribus, imperio, rerum gesta-
 rum gloria continuata permansit: cumque ab hac per-
 enni, contestatæque virtute maiorum non modo non
 degenerarit L. Flaccus, sed id, quod maxime florere in
 generis sui gloria viderat, laudem patriæ in liberta-
 tem vindicandæ prætor adamauerit: in hoc ego reo ne
 quod perniciosum exemplum prodatur, pertimescam!
 in quo, etiam si quid errasset, omnes boni conviuen-
 dum esse arbitrarentur. quod quidem ego non modo
 non postulo, sed contra, Iudices, vos oro & obtestor, ut
 totâ causam quam maxime intentis oculis (ut aiunt)
 acerrime contemplemini. Nihil religione testatum,

Si quem
 qui quædā
 sua arguentur a
 fictione. Sed modo vna
 aliqui multum qui
 modo cuius offi-
 eius modi testibus minime
 deducunt foras propter
 ipsi periculi multo
 huius in causa. Et Flaccus
 talia. Sic et tantum vbi
 contentio personarum
 Iustitiam. Et minor
 ad maiorem. Non quæ
 testis utupetur
 huius dicitur. Laudatur
 et Flaccus cum huius

Quod quidem
 in videret. Iudicium. Et huius
 nunc. Et quædā duntaxat
 obstitit. Et huius
 Et causa. Et huius
 de legibus. Et huius
 obstitit. Et huius
 fiducia. Et huius
 Nihil
 et huius. Et huius
 ad huius. Et huius
 qua. Et huius
 Et huius. Et huius
 Et huius. Et huius

nihil veritate fundatum, nihil dolore expressum: contraq; omnia corrupta libidine, iracundia, studio, pretio, periurio reperientur. Etenim iam uniuersa istorum cognita cupiditate, accedam ad singulas querelas, criminationesque Gracorum. Classis nomine pecuniam ciuitatibus imperatam queruntur, quod nos factum, Iudices, confitemur. sed si hoc crimen est; aut in eo est, quod non licuerit imperare; aut in eo, quod non opus fuerit nauibus; aut in eo, quod nulla hoc pratore classis nauigarit. Licuisse ut intelligas, cognosce quid me consule senatus decreuerit, cum quidem nihil a superioribus continuorum annorum decretis decesserit. SENATUSCONSULTVM. Proximum est ergo, ut opus fuerit classe, necne, queramus. Vtrum igitur hoc Gracii statuent, aut vlla externa nationes, an vestri pratores, vestri duces, vestri imperatores? Equidem existimo in eiusmodi regione, atq; provincia, qua mari cincta, portibus distincta, insulis circumdata esset, non solum presidij, sed etiam ornandi imperij causa nauigandum fuisse. Hec enim ratio, ac magnitudo animorum in maioribus nostris fuit; ut cum in priuatis rebus, suisq; sumptibus minimo contenti, tenuissimo cultu viueret; in imperio, atq; in publica dignitate omnia ad gloriam, splendoremque reuocarent. queritur enim in re dome-

maritimum gerendum datum est, toto mari dispersi va-
gabantur, redactos esse omnes in potestatem: deinde
Syriam esse nostrā, Ciliciam teneri, Cyprum per Pto-
lemaum regem nihil audere; praterea Cretam Metelli

virtute esse nostram: nihil quo reuertantur: omnes si-
nus, promontoria, littora, insulas, Urbes maritimas,
claustris imperij nostri contineri. Quod si, Flacco pre-

Nisi vero.

Gracis hominibus consilium, nullam denique esse testi-
monij fidem. nisi vero haecenus ista formula testi-

monij, atq; orationis tuae describi, ac distingui potest, ut

Flacco absenti aliquid civitates tribuisse dicatur, La-

lio presenti per se agenti, vi legis, iure accusationis,

opibus praeterea suis terrenti ac minanti, nihil tem-

poris causa scripsisse, aut obsignasse videantur. Equi-

dem in minimis rebus saepe res magnas vidi, Iudices,

deprehendi, ac teneri, ut in hoc Asclepiade haec, quae est

a nobis prolata laudatio, obsignata erat creta illa Asia-

tica, quae fere est omnibus nota nobis; quae utuntur

omnes non modo in publicis sed etiam in privatis litte-

ris, quas quotidie videmus mitti à publicanis, saepe

unicuique nostrum. neq; enim testis ipse signo inspecto,

falsum nos proferre dixit; sed levitatem totius Asiae

protulit: de qua nos et libenter et facile concedimus.

Nostra igitur laudatio, quam ille temporis causa nobis

datam dicit, datam quidem confitetur, consignata cre-

ta est: in illo autem testimonio, quod accusatori dicitur

datum, ceram esse videmus. hic ego, Iudices, si vos A-

monesum decretis, si ceterorum Phrygum litteris per-

moneri putarem; vociferarer, et quantum maxime

possem, contenderem; testarer publicanos; excitarem

negotiatores; vestram etiam conscientiam implorarem;

cera

cera deprehensa considerem totius testimonij fictam au-
 daciam manifestò comprehensam atque oppressam te-
 neri. nunc vero non insultabo vehementius, nec voli-
 tabo in hoc insolentius, neq; in istum nugatorem tam-
 quam in aliquem testem inuehar, neq; in toto Aemo-
 nensium testimonio, siue hic confictum est, ut apparet,
 siue missum domo est, ut dicitur, commonebor. etenim
 quibus ego istam laudationem remittā, quoniam sunt
 (ut Asclepiades dicit) leues, horum testimonium non
 pertimescam. Venio nunc ad Dorylensium testimonij;
 qui producti, tabulas se publicas ad speluncas perdidis-
 se dixerunt. O pastores nescio quos cupidos litterarum:
 siquidē nihil istis præter litteras abstulerunt. sed aliud
 esse causse suspicamur; ne forte isti parum versuti esse
 videantur. pœna est, ut opinor, Dorylensium grauior,
 quam apud alios, falsarum & corruptarum litterarū.
 si veras protulissent, criminis nihil erat: si falsas, erat
 pœna. bellissimum putarunt, dicere amissas. quiescant
 igitur, & me hoc in lucro ponere, atque aliud agere pa-
 tiantur. non sinunt. supplet enim ille, nescio quis, & pri-
 uatim dicit se dedisse. hoc verò ferri nullo modo potest.
 qui de tabulis publicis recitatis, quæ in accusatoris po-
 testate fuerunt, non debet habere auctoritatem, sed ta-
 men iudicium fieri videtur, cum tabula illa ipsa, cuius-

De mo nunc

transi ad testimonij
 Dorylensium quod puer
 coramatio dicitur dicitur
 a absurdo quidam dicitur
 fuisse qui de pœna se
 pro testimonio committit
 ut pœna pœna in
 pœna committit

Quis am

quod pœna in re agitur
 Dorylensium testimonij
 a tua aduocata dicitur
 a tua aduocata dicitur
 a tua aduocata dicitur
 a tua aduocata dicitur
 a tua aduocata dicitur
 a tua aduocata dicitur
 a tua aduocata dicitur
 a tua aduocata dicitur
 a tua aduocata dicitur

^{quod in civitate non soluebat} is populo non soluebat, ^{pratore Flacco publice venie-} pratore Flacco publice venie-
^{run} runt. ^{Præterea Philippus est Lysania gener, et Her-} præterea Philippus est Lysania gener, et Her-
^{mobi} mobius, cuius frater Poles item pecunia publica est
^{condemnatus, dicunt se Flacco, et ijs qui simul essent,} condemnatus, dicunt se Flacco, et ijs qui simul essent,
^{drachmarum xv. millia dedisse.} drachmarum xv. millia dedisse. Cum civitate mihi
^{res est acerrima, et conficientissima} res est acerrima, et conficientissima literarum, in
^{qua nummus commoveri nullus potest sine quinq; pra-} qua nummus commoveri nullus potest sine quinq; pra-
^{toribus, tribus quaestoribus, quatuor mensarijs, qui a-} toribus, tribus quaestoribus, quatuor mensarijs, qui a-
^{pud illos à populo creantur.} pud illos à populo creantur. ex hoc tanto numero de-
^{ductus est nemo: et cum illam pecuniam nominatim} ductus est nemo: et cum illam pecuniam nominatim
^{Flacco datam referant, maiorem etiam aliam cum} Flacco datam referant, maiorem etiam aliam cum
^{huic eidem darent, in eadem sacram reficiendam se per-} huic eidem darent, in eadem sacram reficiendam se per-
^{scripsisse dicunt: quod minimè convenit.} scripsisse dicunt: quod minimè convenit. nam aut om-
^{nia occultè referenda fuerunt, aut apertè omnia.} nia occultè referenda fuerunt, aut apertè omnia. cum
^{perscribunt nominatim Flacco, nihil timent, nihil ve-} perscribunt nominatim Flacco, nihil timent, nihil ve-
^{rentur: cum operi publico referunt, idem homines su-} rentur: cum operi publico referunt, idem homines su-
^{bito eundem quem contempserant, pertimescunt.} bito eundem quem contempserant, pertimescunt. Si pra-
^{tor dedit, ut est scriptum, à quaestore numeravit; qua-} tor dedit, ut est scriptum, à quaestore numeravit; qua-
^{stor à mensa publica, mensa aut ex vectigali, aut ex tri-} stor à mensa publica, mensa aut ex vectigali, aut ex tri-
^{buto.} buto. Nunquam erit istud simile criminis, nisi mihi
^{totam rationem, omni et personarum genere, et litte-} totam rationem, omni et personarum genere, et litte-
^{rarum explicaris: vel quod est in eodem decreto scri-} rarum explicaris: vel quod est in eodem decreto scri-
^{ptum, homines clarissimos civitatis, amplissimis usque} ptum, homines clarissimos civitatis, amplissimis usque
^{honoribus hoc pratore circumventos.} honoribus hoc pratore circumventos. (ur hi neq; in illa

Cu civitate
 Quod in dedito
 Committam scripsi esse
 Drachmarum millia
 quidam Flacco prator
 a civitate data nominatim
 ubi quos summa summa
 nominatim facta. etiam
 id dedito. Corio.
 arguit quod nullum in
 Judicio dedito. In
 omni nummo qui perit
 illa. et quidam quid
 non in sublimi summa
 sua nominatim posita
 alia falso nomine
 quod pro latine pecunia
 circumventos

Nunquam
 quod ut scribit
 resior agis
 et dedito. In dedito
 civitatis. et dedito. In dedito
 fuisse quod ad Flacco
 per missa a Flacco
 alia dedito. In dedito
 partem. et dedito. In dedito
 qua clarissimi viri
 dedito. In dedito. In dedito
 Flacco Judicio summa
 circumventos. In dedito
 rom modum. In dedito
 ad dedito. In dedito
 quod o luy. et dedito
 addit. et dedito. In dedito
 an. et dedito. In dedito
 quod patria profugum
 omni. et dedito. In dedito
 pro dedito. In dedito

377

^{de iure humani quod dicitur in d. i. h. a. t. m. i. a.}
 dicio adfuit, neque in decreto nominantur? non enim
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 credo significari isto loco tuum, qui se erigit, Heracti-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 dem. utrum enim in clarissimis est ciuibus, quem iudi-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 catum hic duxit Hermippus? qui hanc ipsam legatio-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 nem, quam habet, non accepit à suis ciuibus, sed usq;
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 T molo petiuit: cui nullus honos in sua ciuitate habitus
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 est umquam. res autem ea, qua tenuissimis committe-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 batur, huic uni in vita commissa sola est. custos T. Au-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 fidio prætor in frumeto publico est positus: pro quo cum
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 a P. Varino prætor pecuniam accepisset; celauit suos
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 ciues, ultroque ijs sumptum intulit. quod posteaquam
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 Temni litteris à P. Varino missis cognitum atq; pa-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 tefactum est; cumq; eadem de re Cn. Lentulus, qui cen-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 sor fuit, Temnitarum patronus litteras mississet; He-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 ractidem istum Temni nemo postea vidit. Atq; ut eius
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 impudentiam perspicere positis, causam ipsam, qua
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 leuissimi hominis animu in Flaccum incitauit, quæso,
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 cognoscite. Fundum Cynæum Roma mercatus est de
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 pupillo Meculonio. cum verbis se locupletem faceret,
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 haberet nihil præter illam impudentiam, quam vide-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 tis; pecuniam sumpsit mutuam à Sext. Sigola indice
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 hoc nostro primario viro, qui et rem agnoscit, neque
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 hominem ignorat: qui tamen credidit P. Fului Ve-
^{quod si non prout permutat. n. i. s. i. b. i.}
 ratij lectissimi hominis fide. is cum solueret, sumpsit.

ram ullam fecisse Roma: Fusiorum se affirmant num-
 quam omnino nomen audisse: Hermippum vero ipsum
 prudentissimum, atq; optimum virum, veterem ami-
 cum, atq; hospitem meum, splendidissimum, atq; orna-
 tissimum civitatis suae, probris omnibus, maledictisq;
 vexavit. Sed cum se homo volubilis quadam praecipiti
 celeritate dicendi in illa oratione ractaret; repente testi-
 monijs Fusiorum, nominibusq; recitatis, homo auda-
 cissimus pertimuit, loquacissimus obmutuit. Itaq; re-
 cuperatores contra istum rem minimè dubiam prima
 actione iudicauerunt. Cum iudicatum non faceret, ad-
 dictus Hermippo, & ab hoc ductus est. Habetis & ho-
 nestatem hominis, & auctoritatem testimonij, & caus-
 sam omnem simultatis. Atque is ab Hermippo missus,
 cum ei pauca mancipia vendidisset, Romam se contu-
 lit: deinde in Asiam rediit, cum iam frater meus Flac-
 co successisset, ad quem adiit, causamq; ita detulit, re-
 cuperatores vi Flacci coactos, & metu, falsum inuitos
 iudicavisse. Frater meus pro sua aequitate, pruden-
 tiaque decrevit, ut si iudicatum negaret, in duplum
 iret: si metu coactos diceret, haberet eosdem recupera-
 tores. recusavit; & quasi nihil esset actum, nihil iudica-
 tum, ab Hermippo, ibidem mancipia, quae ipse ei ven-
 diderat, petere coepit. M. Gratidius legatus, ad quem

^{est aditum, actionem se daturum negavit: re iudicata}
^{stari ostendit placere. iterum iste, cui nullus esset unquam}
^{consistendi locus, Romam se retulit: persequitur Her-}
^{mippus, qui nunquam istius impudentia cessit. petit}
^{Heraclides a C. Plotio Senatore, viro primario, qui}
^{legatus in Asia fuerat, mancipia quadam, qua se, cum}
^{iudicatum esset, per vim vendidisse dicebat. Q. Naso}
^{vir ornatissimus, qui praetor fuerat, iudex sumitur:}
^{qui cum sententiam secundum Plotium se dicturum}
^{ostenderet; ab eo iudice abiit; et quod iudicium lege}
^{non erat, causam totam reliquit. Satisne vobis, iudi-}
^{ces, videor ad singulos testes accedere, neque, ut primo}
^{constitueram, tantummodo cum uniuerso genere con-}
^{figere? Venio ad Lysaniam eiusdem ciuitatis, pecu-}
^{liarem tuam, Deciane, testem: quem tu cum ephebum}
^{Temni cognosses, quoniam te nudus delectarat, sem-}
^{per nudum esse voluisti: abduxisti Temno Appoloni-}
^{dem: pecuniam adolescentulo grandi faenore, fiducia}
^{tamen accepta, optinuisti. Hanc fiduciam commissam}
^{tibi tenes hodie, ac possides. eum tu testem spe recupe-}
^{randi fundi paterni venire ad testimonium dicendum}
^{coëgisti? Qui, quoniam testimonium dixit, quidnam}
^{sit dicturus exspecto. Noui genus hominum, noui con-}
^{suetudinem, noui libidinem. Itaque et si teneo quid sit}

dicere

Satisne

Insultat confutata
 testibus a modo ad-
 trahe ad alium. Postquam
 quibus Decianum qui
 et cum accusa hodie
 sustinuit ad producendum
 hanc ita prodicendum
 de ipso Deciano iudicio
 familiarum ab eodem
 tamquam circumscriptam
 reatumque, dicitur huiusmodi
 affirmare ab eo quod tamen
 dictum de ostendit
 nunc fuit dictum

379

dicere paratus; nihil tamen contra disputabo prius,
quam dixerit: totum enim conuertet, atq; alia finget.

Quamobrem & ille seruet, quod parauit: & ego me ad
id quod attulerit, integrum cōseruabo. Venio nunc ad

eam ciuitatem, in quam ego multa & magna officia
contuli; & quam meus frater in primis colit atque di-

ligit: quae si ciuitas per viros bonos, grauesq; homines
quærelas ad vos detulisset; paullo commouerer magis:

nunc vero quid putem? Trallianos Meandrio caus-
sam commisisse, homini egenti, sordido, sine honore, sine

existimatione, sine censu? Vbi erant illi Pithodori A-
tidemi, Lepisones, ceteri homines apud nos noti, inter

suos nobiles? Vbi illa magnifica, & gloriosa ostentatio
ciuitatis? nonne esset putidum, si hanc causam agerent

seuere, non modo legatu, sed Trallianum omnino dici
Meandrium? huic illi legato, huic publico testi patro-

num suum iam inde a patre, atque maioribus L.
Flaccum mactadum ciuitatis testimonio tradidissent?

Non est ita, Iudices, non est profecto. Vidi ego in quo-
dā iudicio nuper Philodorum testem Trallianum, vidi

Parrhasium, vidi Archidemum, cum quidem idem
hic mihi Meandrius quasi ministrator aderat, subij-

ciens; quid in suos ciues, ciuitatemq; si vellem, dice-
rem, nihil enim illo homine leuius, nihil egentius, nihil

^{et in manu sua} ^{ut illi quare etiam suar defensionem legat agere possint}
^{suar defensionem} ^{suar defensionem} ^{suar defensionem}
 inquinatus. Quare si hunc habent auctorem Trallia-
 ni doloris sui, si hunc custodem litterarum, si hunc te-

^{roborem sua defensionem} ^{dimittam remanere}
 stem iniurie, si hunc auctorem querelarum, remittant

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 spiritus, comprimant animos suos, sedent arrogantiam,

^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 fateantur in Maandry persona esse expressam speciem

^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 civitatis: sin istum semper illi ipsi domi proterendum

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 esse, et conculcandum putaverunt, desinant putare au-

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 et oritatem esse in eo testimonio, cuius auctor inuentus

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 est nemo. Sed exponam, quid in re sit; ut quamobrem

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 ista civitas, neque seuerè Flaccum oppugnari, neque

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 benignè defenderit, scire possitis. Erat ei Castriciano

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 nomine irata: de quo toto respondit Hortensius: inui-

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 ta soluerat Castricio pecuniam iamdiu debitam: hinc

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 totum odium, hinc omnis offensio. quò cum venisset

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 Lelius ad iratos, et illud Castricianum vulnus dicen-

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 do refricuisset; siluerunt principes, neque in illa concio-

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 ne adfuerunt, neque istius decreti, ac testimonij aucto-

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 res esse voluerunt: usque eò orba fuit ab optimatibus

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 illa concio, ut princeps principum esset Maandrius,

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 cuius lingua, quasi flabello seditionis, illa tum est egen-

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 tium concio ventilata. Itaque, civitatis prudentis, ut

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 ego semper existimaui, et gravis, ut ipsi existimari vo-

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 lunt, iustum dolorem, querelamque cognoscite, Quae pe-

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 cunia fuerit apud se Flacci patris nomine collata a ci-

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 vitate, quae reliqua

^{affirmantem} ^{illam} ^{personam} ^{substantiam} ^{gratiam} ^{in seculis} ^{rebus} ^{sanctis} ^{multis}
 civitate, quae reliqua

uitatibus, hanc a se esse ablatam queruntur. alio loco
 queram, quid licuerit Flacco: nunc tantum a Trallia-
 nis requiro, quam pecuniam a se ablatam queruntur,
 suamne dicant, sibi a ciuitatibus collatam in usum
 suum? cupio audire. non, inquit, dicimus. quid igitur?
 delatam ad nos, creditam nobis L. Flacci patris nomi-
 ne, ad eius dies festos, atque ludos. quid tum? hanc te,
 inquit, capere non licuit. tam id video: sed primum
 illud tenebo. queritur grauis, locuples, ornata ciuitas,
 quod non retinet alienum: spoliata se dicit, quod id
 non habet, quod eius non fuit. quid hoc impudentius
 dici, aut fingi potest? delectum est oppidum, quo
 in oppido uno pecunia a tota Asia ad honores L.
 Flacci poneretur. hac pecunia ab honoribus transla-
 ta in questum, et fenerationem, recuperata est multis
 post annis. quae ciuitati facta est iniuria? at moleste fert
 ciuitas, credo. amissum est enim praeter spem, quod erat
 spe deuoratum lucrum. at queritur. impudenter facit:
 non enim omnia, quae dolemus, eadem iure queri possu-
 mus, at accusat verbis grauissimis. non ciuitas, sed im-
 periti homines a Meandrio concitati. Quolo loco etiam,
 atque etiam facite ut recordemini, quae sit temeritas
 multitudinis, quae leuitas propria Graecorum, quid in
 concione seditiosa valeat oratio. sic in hac grauisima

portantur. Scitur
componi in illis libris
patet quod sub ubi
nulla sunt de modis
et materia aut
sunt lemma

moderatissima ciuitate, cum est forum plenum iudiciorum, plenum magistratum, plenum optimorum

virorum, et civium; cum speculatur, atque obsidet
rostra vindex temeritatis, et moderatrix officij curia;

*Tamen quātos fluctus excitari concionū videtis? quid
vos fieri censetis Trallibus? an id, quod Pergami? nisi*

forte ha ciuitates existimari volunt, facilius una se
epistola Mithridatis moueri, impellique potuisse, v

amicitiam populi Rom. fidem suam, iura omnia officij
humanitatisque violarent, quàm ut filium testimonij

laderent, cuius patrem armis pellendum à suis mœni-
bus censuissent. Quare nolite mihi ista nomina ciuita-

tum nobilium opponere. Quos enim hostes hac familia
contempsit. numquam eosdem testes pertimescet. ubi

autem est confidendum, si consilij principum vestra
civitates reguntur: non multitudine imperatorum: sed

An folquad
 d' q' ari q' d' g' ari uo
 in tra l' ari uo
 conuige a d' g' ari
 f' m' d' ari uo
 f' m' d' ari uo
 in tra l' ari uo
 conuige a d' g' ari
 f' m' d' ari uo
 f' m' d' ari uo
 in tra l' ari uo
 conuige a d' g' ari
 f' m' d' ari uo

Quare
Compluribus Specialiter
26. Praesentibus
fiduciam aduocata
Testimonij tractantur

20 Circa autem
per rationabiles
et iustas causas
affertur in praesentibus
Quidam 27. Circa
multa huius parum
italiani uelorum
testimonio fidei
Cognitur

[illegible]

modo filius, sed quibus heres rectissime potuit aufer-
re. Actum quidem Trallianis, cum ipsi gravi fe-

nore istam pecuniam multos annos occupauissent; à Flacco tamen omnia, quæ voluerunt, impetrauerunt:

neque tam fuerunt impudentes, ut id, quod Lalius
dixit, dicere auderent, hanc eis pecuniam abstulisse

Mithridatem: quis enim erat, qui non sciret in or-

nandis studiosorem Mithridatem, quam in spolian-

dis Trallianis fuisse? Quæ quidem à me si, ut dicenda

sunt, dicerentur, gravius agerem, ludices, quam ad-

huc eoi, quantam Asiaticis testibus fidem habere vos

conveniret: revocare animos vestros ad Mithridaticum

belli memoriam. ad illam uniuersorum ciuium Rom.

per tot archiepiscopatu puncto temporis miseram crudelém-

per tot orbes. Quo panno temporis missi sunt et magni
 viderunt. In memoria. Mitidani habebat hunc consuetu ar pro totu In
 que cedere. Proceres nostras deditos legatos in quinqu

que cadem: Praetores noster deanos, legatos in omnia

la co[n]fectos, nominis prope Romani memoriam cum
 reliquis iuribus, que iurisdictionem in Romanos continerent, y tabulas

vestigio imperij non modo ex edibus Graecorum, de
a. Insuper hunc hunc a. Cl. oblatum Pussio. hunc Insuper hunc nostrum

rumetiam ex litteris esse deletam. *Mithridaten*
οοτρηα *αυγ. 1. 6. 6*

Deum, illum patrem, illum conservatorem Asiae, illum

Enium, Dionysium, Bacchum, Liberum nomina
sed et in omnia transport sunt & cum patribus qui in amplissimis imaginibus

bant. Unum atque idem erat tempus, cum L. Flacc

consuli portas tota Asia clauderat. Cappadocem au-

tem illum non modo recipiebat suis urbibus, verum

E iij

tatis legibus vivunt. ^{quoque testimonio} Ad sunt ex ^{quibus} Achaia cuncta multi ^{Neque vero}
 legati, Bæotia, Thessalia, quibus locis nuper legatus ^{dictum de Massilia}
 L. Flaccus, imperatore Metello, præfuit. Neque vero ^{audientium affectionem}
 te, ^{partem per apostropham} Masilia, prætereo, quæ L. Flaccum militem, ^{augere omnia sunt}
 questoremque cognosti: cuius ego civitatis disciplinam, ^{et quæ ab disciplina}
 atque gravitatem non solum Græciæ, sed haud scio ^{formam præstantem}
 ancunctis gentibus anteponendam dicam: quæ tam ^{commendat quæ}
 procul a Græcorum omnium regionibus, disciplinis, ^{et laudat bellorum mult}
 linguaque diuisa, cum in ultimis terris cincta Gallo- ^{et omnia quod habe}
 rum gentibus, barbaria fluctibus alluatur, sic optima- ^{et in hac}
 tum consilio gubernatur, ut omnes eius instituta lau- ^{et in hac}
 dare facilius possint, quam emulari. Hisce utitur lau- ^{et in hac}
 datoribus Flaccus, his innocentia testibus, ut Græco- ^{et in hac}
 rum cupiditati, Græcorum auxilio resistamus. Quam- ^{et in hac}
 quam quis ignorat, qui modo umquam mediocriter ^{et in hac}
 res istas scire curavit, quin tria Græcorum genera sint ^{et in hac}
 verè? quorum uni sunt Athenienses; quæ gens Ionum ^{et in hac}
 habebatur: Aëoles alteri: Dæores tertij nominabantur. ^{et in hac}
 atque hæc cuncta Græciæ, quæ fama, quæ gloria, quæ ^{et in hac}
 doctrina, quæ plurimis artibus, quæ etiam imperio, et ^{et in hac}
 bellica laude floruit, paruum quendam locum, ut sci- ^{et in hac}
 tis, Europa tenet, semperq; tenuit: Asiæ maritimam ^{et in hac}
 oram bello superatam cinxit urbibus; non ut muni- ^{et in hac}
 tam coloniis illam augeret; sed ut obsessam teneret.

Quamobrem quaeso à vobis, Asiatici testes, ut cum
 verè recordari voletis, quantum auctoritatis in iudi-
 cium afferatis, vosmetipsi describatis Asiam: nec quid
 alienigena de vobis loqui soleant, sed quid vosmetipsi
 de genere vestro statuatis, memineritis. Namque ut
 opinor, Asia vestra constat ex Phrygia, Mysia, Ca-
 ria, Lydia. Utrum igitur nostrum est an vestrum hoc
 vetus proverbium, Phrygem plagis fieri solere melio-
 rem? Quid de tota Caria? nonne hoc vestra voce vul-
 gatum est, si quid cum periculo experiri velis, in Care-
 id potissimum esse faciundum? Quid porro in Græco
 sermone tam tritum, atq; celebratum est, quàm si quis
 despiciatui ducitur, ut Mysorum ultimus esse dica-
 tur? Nam quid ego dicam de Lydia? quis umquam
 Græcus comædiam scripsit, in qua servus primarum
 partium non Lydus esset? Quamobrem, quæ vobis sit
 iniuria, si statuiamus vestro nobis iudicio standum esse
 de vobis? Equidem mihi iam satis superque dixisse vi-
 deor de Asiatico genere testium: sed tamen vestrum est,
 Iudices, omnia, quæ dici possunt in hominum leuita-
 tem, inconstantiam, cupiditatem, etiamsi a me minus
 dicuntur, vestris animis, et cogitatione comprehende-
 re. Sequitur auri illa invidia Iudaici, hoc nimirum
 est illud, quod non longe à gradibus Aurelii hæc causa
 dicitur.

dicitur. ob hoc crimen hic locus abs te, Leli, atque illa
 turba quaesita est, scis quanta sit manus, quanta con-
 cordia, quantum valeat in concionibus. Sic summissa
 voce agam, tantum ut iudices audiant: neque enim
 desunt, qui istos in me atque optimum quemque inci-
 tent: quos ego, quo id facilius faciant, non adiuvabo.
 Cum aurum Iudeorum nomine quotannis ex Italia
 ex omnibus vestris provinciis Hierosolymam ex-
 portari soleret; Flaccus sanxit edicto, ne ex Asia ex-
 portari liceret. Quis est, iudices, qui hoc non verè lau-
 dare possit? exportari aurum non oportere, cum saepe
 antea senatus, tum me consule, gravissimè iudicavit.
 huic autem barbara superstitioni resistere, seneritatis:
 multitudinem Iudeorum flagrantem nonnumquam
 in concionibus pro rep. contemnere, gravitatis summæ
 fuit. At C. Pompeius, captis Hierosolymis, victor ex
 illo fano nihil attigit. in primis hoc, ut multa alia, sa-
 pienter. In tam suspiciosa ac maledica civitate, locum
 sermoni obrectatorum non reliquit: non enim credo
 religionem et Iudeorum et hostium, impedimento pre-
 stantissimo imperatori, sed pudorem fuisse. Vbi ergo
 crimen est? quoniam quidem furtum nusquam repre-
 hendis, edictum probas, indicatum fateris, quaesitum

Innotuitque ap-
prouitque aduocatus
de declaratione
destituitque om-
nem
in quibus
quod
de
fisco adductus
et
fuit

prolatum palam non negas, actum esse per viros pri-
marios res ipsa declarat. Apamea manifestè compre-
hensum, ante pedes pratoris in foro expensum est auri
pondo centum paullo minus per Sex. Casium equitem
Rom. castissimum hominem, atq; integerrimum: Lao-
dicea viginti pondo paullo amplius per huncipsum L.
Peduceum iudicem nostrum: Adramyti per (n. Do-
mitium legatum. Pergami non multum. auri ratio

Sua cuius
Conceda
quod
Sua
ad
dubius
ostendit
Romanorum
pro
Ind.
a
num
va
aqua

constat: aurum in erario est. furtum non reprehendi-
tur: inuidia queritur, a iudicibus oratio aduertitur:
Vox in coronam, turbamque effunditur. Sua cuique
ciuitati religio, Leli, est. nostra nobis. stantibus Hiero-
solymis, pacatisque iudeis: tamen istorum religio sa-
crorum à splendore huius imperij, gravitate nominis
nostri, maiorum institutis abhorrebat: nunc vero hoc
magis, quod illa gens quid de imperio nostro sentiret,
ostendit armis: quam cara dijs immortalibus esset, do-

Transitio ad
pax
quod
quod
a
pax
sust
in
et
annon
dign
fuit
sua
sua
qui

scit, quod est victa, quod elocata, quod seruata. Qua-
mobrem, quoniam quod crimen esse voluisti, id totum
vides in laudem esse conuersum, veniamus iam ad ci-
uium Rom. querelas. Ex quibus sit sanè prima Decia-
ni. Quid tibi tandem, Deciane, iniuria factum est?
negotiaris in libera ciuitate. primum patere me esse cu-

384

robsum: quousque negotiari? presertim cum sis isto

loco natus. annos iam triginta in foro versaris, sed ta-

men Pergameno longo intervallo, si quando tibi pere-

grinari commodum est, Romam aduenis, affers fa-

ciem nouam, nomen vetus, purpuram Tyriam: in qua

tibi inuideo, quod unis vestimentis tamdiu lautus es.

Verum esto: negotiari libet: cur non Pergami? Smyr-

nae? Trallibus? ubi et multi ciues Romani sunt: et ius

a nostro magistratu dicitur? otium te delectat: lites,

turba, praetor odio est: Graecorum libertate gaudes: cur

ergo vnus tu Apollonidenses amantissimos populi Ro-

fidelissimos socios, miseriore habes, quam aut Mithri-

dates, aut etiam pater tuus habuit umquam? cur his

per te frui libertate sua, cur deniq; esse liberis non licet?

homines sunt tota ex Asia frugalissimi, sanctissimi, a

Graecorum luxuria, et leuitate remotissimi, patres fa-

miliis suo contenti, aratores, rusticani: agros habent

et natura per bonos, et diligentia, culturaq; meliores.

in hisce agris tu praedia habere voluisti. omnino mal-

lem, et magis erat tuum, si iam te crassi agri delecta-

bant, hic alicubi in Crustumino, aut in Capenati pa-

rauisse. Verum esto: Catonis est dictum, Pedibus com-

pensari pecuniam longe omnino a Tyberi ad Carcum.

Verum esto
Multa considera
tandem de fignali
petat praedicta
Mithridatis
quod et poellondi
negotiarit
potissimum cur alia
vobis non minus
opportuna patet
Ista tam debet ad
desse cur sed in
non de carum
Iuraretur quod
Non Apoellondis
apud quos conuenerat
qua tu Apoellonda
populi Romanum
bracchio tyrannica
propter salutem
opportuna quod
Istis hodie
Cura a copara
aliqua in carum
Iudicia carum
Apoellondis
affertur in publicum
penatibus pro
in carum
In hisce
Quod Ty Apoellondis
agro in ab orbis
proem et Apoellonda
de carum voluit
negotiarit carum
fignam amare
et cura hanc
vbi in Ty Apoellonda
p cura carum
Istis tam debet ad
penatibus
Istis in carum
et cura carum
et Apoellonda
et Apoellonda

quo in loco etiam Agamemnon cum exercitu errasset,
 nisi ducem Telephum inuenisset. Sed concedo id quoque
 placuit oppidum: regio delectauit: emissas.
 est genere, honore, existimatione, pecunia princeps il-
 lius ciuitatis: huius socrum, mulierem imbecilli consi-
 filij satis locupletem pellexit Decianus ad sese: et cum
 illa, quid ageretur, nesciret; in possessione prediorum
 eius familiam suam collocauit: uxorem abduxit ab
 Amynta pregnantem, quae peperit apud Decianum
 filiam: hodieque apud Decianum est, et uxor Amyntae,
 et filia: Numquid harum rerum a me fingitur, De-
 ciane? sciunt haec omnes nobiles, sciunt boni viri, sciunt
 denique nostri homines, sciunt mediocres negotiatores.
 Exsurge Amynta, repete a Deciano non pecuniam,
 non praedia: socrum denique sibi habeat: restituat uxo-
 rem: reddat misero patri filiam. nam membra, quae de-
 bilitauit lapidibus, fustibus, ferro; manus, quas contu-
 dit; digitos, quos confregit; neruos, quos concidit, resti-
 tuere non potest: filiam, filiam, inquam, arumoso pa-
 tri, Deciane, redde. Hae Flacco te non probasse mira-
 ris? cui quae so tandem probasti? emptiones falsas, pra-
 diorum proscriptiones, cum muliercula aperta cir-
 cumscriptione fecisti. tutor his, moribus Graecorum as-

tum populi Rom. florem iuventutis appellant? Quare

Deciane, si cupidus es gloria, alia ornamenta censeo

quaras: Pergameni te deriserunt, quid? tu ludis te non

intelligebas: cum tibi hac verba recitabant, *Clariss.*

*mum virum, praestantiſſima ſapientia, ſingulari inge-
 nio mihi crede, ſed et at: cum*

litteris imponebāt re vera non plus aurum tibi

monedula committebant. Ne tunc quidem hominum

venustatem, & facetias perspicere potuisti? Isti igitur

isti Pergameni proscriptiones, quas tu afferebas, repu-

diauerunt. P. Orbius homo et prudens, et innocens.

contra te omnia decrevit. ^{caput} Globulum meum ne

cessarium fuisti gratiofior. Vtinam neque ipsum neq;

me poeniteret Flaccum ^{etiam} ~~in~~ curia decreuissent. Verit

Flaccius edili curuli ^{patron tuus} ^{tribunus} ^{pleb} ^{dicere} ^{di}

At istud ne ipsi quidem patri Elacci valde mo-

lestum esse debuit: praesertim cum ille cui dies dicta est,

prætor postea factus sit, et consul: ille^{qui}, diem dixit, non

potuerit priuatus in ciuitate consistere. Sed si iustas

inimicitias putabas, cur, cum tribunus militum Flac-

cus esset, in eius legione miles fuisti; cum tibi per leges

militares effugere liceret iniquitatem tribuni. Cur au-

[illegible]

fuisti? Commisisti, si tempus aliquod gravius accidisset, ut ex iisdem ^{in quibus} pradijs ^{et} Apollonide, ^{et} Roma imperatum esset tributum. Verum esto: gloriosus fuisti. Vo-

Census es
 iustitiamque fletum
 deorum deoq[ue] antea
 qui maiorem vult
 Numerorum
 quia Saeva postquam
 aliorum mancipia in
 census et talibus

Lafundia in rationem talibus
 luiti magnum agri modum cenferi, & eius agri, qui
 diuidi plebi Romana non potest. Census es praterea
 numerata pecunia centum triginta millia. Eam opi-
 nor tibi numeratam non esse abs te. Sed hac omitto.

Census es mancipia Amyntæ: neq; huic ullam in eo fe-
cisti iniuriam. possidet enim ea mancipia Amyntas: ac
primo quidem pertinuit, cum te audisset servos suos
esse censum. Retulit ad iurisconsultos. constabat inter
omnes, si aliena censendo, Detrianus sua facere posset,
eum maxima habiturum esse.

Defunt nonnulla.

Habetis causam inimicitiarum, qua causa inflammatus Decianus ad Lelium detulerit hanc optinam accusationem. Nam ita questus est Lelius, cum de perfidia Deciani diceret: Qui mihi auctor fuit, qui causam ad me detulit, quem ego sum secutus: is a Flacco corruptus est, is me deseruit, ac prodidit. Sic-
cine tu auctor tandem eum, cui tu in consilio fuisses,

apud quem omnes gradus dignitatis tuae retinuisse,
 prudētissimum hominem, nobilissima familia natum,
 optime de repub. meritum in discrimen omnium for-
 tunarum vocauisti? Scilicet defendam Decianum,
 qui tibi in suspicionem nullo suo delicto venit. Non
 est, mihi crede, corruptus. Quid enim fuit quod ab eo
 redimeretur? ut duceret iudicium? cui sex horas om-
 nino lex dedit, quantum tandem ex his horis detrahe-
 ret, si tibi morem gerere voluisset? Nimirum illud est
 quod ipse suspicatur. Inuidisti ingenio subscriptoris
 tui, quod ornabat facile locum, quem prehenderat, et
 acute testes interrogabat, aut circumueniebat, for-
 tasse fecisti et tuus populi sermonē exciperes. Idcirco
 Decianum usque ad coronam applicuisti. Sed ut hoc
 verisimile, Decianum a Flacco esse corruptum. Ita
 scitote, Iudices, esse cetera: vel quod ait Luceius, L.
 Flaccum sibi dare cupisse, ut a fide se abduceret, sester-
 tium vigies; eum tu accusas avaritia, quem dicis
 sestertium vigies voluisse perdere? nam quid emebat?
 ut ad se transires? quam partem causa tibi daremus?
 an ut enuntiares consilia Lelij? qui testes ab eo pro-
 dirent? quid? non videbamus habitare una? quis hoc
 nescit: tabulas in Lelij potestate fuisse? non dubium

est, an ne vehementer, ne copiose accusares? nunc facis
suspicionem. ita enim dixisti, ut nescio quid abs te im-

petratum esse videatur. At enim Androni Sextilio

gravis iniuria facta est, et non ferenda; quod, cum

esset eius uxor, Valeria intestata mortua; sic egit eam

rem Flaccus, quasi ad ipsum hereditas pertineret, in

quo reprehendas, scire cupio, quod falsum intenderit?

qui doces? ingenua, inquit, fuit. O peritum iuris ho-

minem! quid? ab ingenuis mulieribus hereditates le-

ge non veniunt? in manum, inquit, conuenerat. nunc

audio: sed quaro, utrum usu, an coeptione. Usus non

potuit, nihil enim potest de tutela legitima sine omni

tutorum auctoritate deminui. coeptione? omnibus

ergo auctoribus; in quibus certe Flaccum fuisse non

dices, relinquitur illud, quod vociferari non desistis,

non debuisse, cum praetor esset, suum negotium agere,

aut mentionem facere hereditatis. Maximas audio

tibi, L. Luculle, qui de L. Flacco sententiam laturus

es, pro tua eximia liberalitate, maximisque beneficiis

in tuos, venisse hereditates, cum Asiam provinciam

consulari imperio obtineres; si quis eas suas esse dixis-

set, concessisses? Tu, T. Ueeti, si qua tibi in Africa ve-

nerit hereditas, usus amittes? an tuum, nulla auari-

tua, salva dignitate retinebis? At istius hereditatis
 iam Globulo pratore, Flacci nomine petita possessio
 est. non igitur impressio, non occasio, non vis, non tem-
 pus, non imperium, non secures ad iniuriam facien-
 dam Flacci animum impulerunt. Itaq; eodem etiam
 M. Lurco vir optimus, meus familiaris, conuertit
 aculeum testimonij sui: negauit à priuato pecuniam
 in prouincia prætorem petere oportere. Cur tandem,
 M. Lurco, non oportet? eripere, extorquere, accipe-
 re contra leges non oportet: petere non oportere, num-
 quam ostendes, nisi docueris non licere. an legationes
 fumere liberas exigendi causa, sicut et tu ipse nuper,
 et multi viri boni sapè fecerunt, rectum est? quod ego
 non reprehendo; socios video queri: prætorem, si here-
 ditatem in prouincia non reliquerit, non solum repre-
 hendendum, verum etiam condemnandum putas?
 Doti, inquit, Valeria pecuniam omnem suam dixe-
 rat. nihil istorum explicari potest, nisi ostenderis, illam
 in tutela Flacci non fuisse. si fuit, quacumque sine hoc
 auctore est dicta dos, nulla est. Sed tamen Lurconem,
 quamquam pro sua dignitate moderatus est in testi-
 monio dicepdo religioni suae, tamen iratum Flacco esse
 vidistis, neque enim occultauit causam iracundiae,

An istius
 et hinc hinc iuribus istius
 controuersia istius hereditatis
 possessionem alicuius hereditatis
 iuris petita ad ista iuris
 iuris petita quae est propter istius
 minime iuris petita ad ista iuris
 prætorem sine tempore sine
 a quoniam dicitur M.
 Lurco propter testimonio
 prætorem a priuato
 prætorem in prouincia
 non oportuisse petere
 prætorem propter testimonio
 ad iuris petita ad ista iuris
 deinde argumentata hinc
 Liberae hereditatis
 possessionem alicuius hereditatis
 iuris petita quae est propter istius
 prætorem sine tempore sine
 prætorem in prouincia
 hereditatis petita.

Doti Inquit
 Androni Dicitur
 doti nomine Lurco defensor
 de iuris petita ad ista iuris
 orator iuribus alicuius
 tutoris post testimonio
 pro Lurco quod testatur
 testimonio dicitur
 quacumque est condita ista
 testimonio alicuius
 sumantur testimonio
 In iuris petita ad ista iuris
 testimonio alicuius
 prætorem sine tempore sine
 prætorem in prouincia
 hereditatis petita.

conis sororis filius, homo & prudens, & constans, & gra-
 uis. si vis erat, si fraus, si metus, si circumscriptio, quis
 pactionem fieri, quis adesse istos coëgit? Quid si ista
 omnis pecunia, huic adolescentulo L. Flacco red-
 dita est? si petita? si redacta? si per hunc Antiochum
 paternum huius adolescentis libertum, seni illi Flac-
 co probatissimum? videmur ne non solum auaritia
 crimen effugere, sed etiam liberalitatis laudem asse-
 qui singularem? communem enim hereditatem, qua
 aequaliter ad utrumque lege venisset, concessit ado-
 lescenti propinquo suo, nihil ipse attigit de Valerianis
 bonis: quod statuerat facere, adductus huius pudore,
 & non amplissimi patrimonij copijs, id non solum fe-
 cit, sed etiam prolixè cumulataque fecit. Ex quo in-
 telligi debet eum contra leges pecunias non cepisse,
 qui tam fuerit in hereditate concedenda liberalis. At
 Falcidianum crimen est ingens. Talenta quinquaginta
 se Flacco dicit dedisse. audiamus hominem, non
 adest. quomodo igitur dicit? epistolam mater eius pro-
 fert; & alteram soror: scriptum ad se dicunt esse ab il-
 lo, tantam pecuniam Flacco datam. ergo is, cui, si
 eam tenens iuraret, crederet nemo, per epistolam,
 quod vobis, iniuratus probabit? at qui vir? quam non

de d. fide m. f. l. acc. ho-
 nos r. i. h. u. r. i. a. m. a. m. s. r. u. p. h. o.
 f. u. i. e. l. a. u. d. a. n. t. u. r. a. u. t. e. n.
 d. i. r. i. o. n. a. r. e. b. u. r. e.
 u. o. m. n. i. a. h. i. s. p. r. o. f. a. n. d. i. n.
 u. m. o. n. e. a. t. u. r.
 Quid si ista
 q. a. b. u. n. d. a. n. t. i. u. m. n. u. e.
 l. i. b. e. r. a. t. u. r. e. l. a. c. e. s. u. r.
 q. u. o. d. a. c. u. a. l. l. i. c. i. a. s. u. r. d. i. t. a. b.
 a. t. t. i. n. e. n. t. t. o. r. a. c. o. h. a. r. o. d. i.
 p. r. o. p. i. n. q. u. o. t. o. t. a. c. o. n. s. i. s. t. i. b. u.
 i. n. i. u. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. u. n. d. e. s. i. n. s. i. o.
 a. d. c. o. n. t. r. a. s. i. o. n. i. u. m. g. e. n. e. r. a. l. i.
 p. r. o. b. a. t. i. s. s. i. m. u. m. q. u. a. s. i. n. c.
 v. i. d. e. t. u. r. s. e. l. l. e. g. i. m. u. s. c. o. p. l. e. t. i.
 q. u. i. s. u. i. l. a. r. g. i. t. u. r. n. o. s.
 i. n. u. a. d. i. p. r. a. l. i. u. m. a. t. l.
 f. l. a. c. c. o. q. u. o. d. c. a. s. u. r.
 s. u. u. i. s. t. l. a. r. g. i. t. u. r. n. o. n.
 v. i. d. e. t. u. r. i. g. i. t. u. r. s. o. r. i. a.
 q. u. i. n. q. u. a. v. i. p. i. s. s. i. m. a.

Talenta
 Magalad ianu

e. l. a. n. t. a. p. r. e. f. a. c. i. d. y. c. r. i. s. t. o. l. a. n.
 d. i. r. i. a. b. u. s. c. r. i. m. i. n. i. s. a. c. c. e. p. t. i. s. i. n. s. t. r. u. t. u. r.
 p. e. r. m. i. s. s. i. u. t. t. e. n. e. i. n. u. l.
 p. o. t. u. n. d. e. l. i. d. i. s. p. r. i. m. i. u. m.
 d. a. t. a. s. u. a. d. o. f. f. i. d. i. u. m. d. i. s. t. o. l. a.
 p. r. e. l. o. q. u. i. a. m. e. n. o. r. e. t. a. d.
 u. n. u. m. d. i. r. i. d. e. d. o. c. u. d. e.
 n. o. m. o. d. u. s. h. o. m. i. n. u. m.
 q. u. o. d. a. m. p. l. i. s. s. i. m. a. a. r. g. u. i. n.
 u. o. q. u. o. d. p. a. t. a. t. u. r. i. q. u. i. b. u. s.
 o. r. i. s. a. l. i. a. t. o. r. a. p. o. s. s. i. b. i.
 d. e. l. t. y. p. a. v. i. d. e. a. i. s. i. d. a. b. h. i.
 f. l. a. c. c. o. i. n. u. n. q. u. i. f. i. c. i. t. a. n.
 a. d. i. r. o. c. t. o. r. e. q. u. i. n. e. q. u. i. t. u. r.
 n. o. p. r. o. f. u. s. i. o. n. i. s. i. n. q. u. i. b. u. s.
 q. u. a. n. t. i. t. u. s. p. r. a. e. b. i. t. u. s. m. a. t. a.
 i. n. i. u. r. a. t. i. o. n. i. s. m. u. l. t. i. b. u. s. c. o. n. t. r. a.

PRO L. FLACCO. 55
bibendōq; superavit. Sed tamen quistibi, Lati, de epi-
stolis istis indicavit? mulieres negant se scire. quis is

¶ Igitur ille tibi, se ad matrem & sororem scripsisse,
narravit? an etiam scripsit oratu tuo? at verò M.

Abutium, constantissimum, & prudentissimum ho-
minem, Falcidy affinem nihil interrogas: nihil eius

generum pari fide praeditum C. Mamilium, qui pro-
fecto de tanta pecunia, si esset data, nihil audisse non

posset. *His tu igitur epistolis, Deciane, recitatis, his*
mulierculis productis, illo absente auctore laudato,

tantum te crimē probaturum putasti? praesertim cum
ipse non deducendo ^{quoniam non ad se adfertur} Falcidium, in iudicium feceris, plus

falsam epistolam habituram ponderis, quam ipsius
presentis fictam vocem, & simulatum dolorem. Sed

quid ego de epistolis Falcidij, aut de Androne Sexti-
lio, aut de Deciani censu tam diu disputo, et exposu-

de salute omnium nostrum, de fortunis civitatis,
de summa repub. taceo? quam vos univ[er]sam in hoc

*iudicio vestris numeris, vestris, inquam, numeris, lu-
 dices, sustinetis. videtis in quo motu tēporum, quan-*

Cum alia multa certi homines, tum hoc vel maxime

...ar, et vestre quoque mentes, vestra iudicia,

hinc tu totius
Conclusio admodum
universo sequitur ad
distantiam qui rationes sunt
propositas in qua
universa est probatio
videt in clara hoc non solum
quod ipse in hunc
conclusio

Sed mal
 ne coactionem su
 abruptionem quando traditur
 a quartis Romanoru
^{Antoni} ad provocacionem
 qui ^{maius} duobus
 a coactione partibus
 simplificatione de consideratione
 simplificatione ea ratio
 est et a deumtate
 cogitatione Judici a
 probatio prima de animo
 ad probationem ratio quod
 et conclusionem rationis
 consilio et voluntate
 improbo qui non solus
 et improbatatur sua
 ad dea Judici in tentia
 bono quodque ratione
 probatio quidam monitione
 atque et hoc totum fieri
 quoniam assumptum est
 Antonii cum dominatio
 quoniam in se posita
 iudicio iudicio et bono ratione

Innocens

Innocens et bonus vir, et omnibus rebus ornatus, his
hoc anno, me defendente, absolutus est. A. Thermus
quanta gratulatio consecuta est? Semper graues, et
sapientes iudices in rebus indicandis quid utilitas ci-
uitatis, quid communis salus, quid reip. tempora pos-
scerent, cogitauerunt. Cum tabella vobis dabitur, lu-
dices, non de Flacco dabitur solum: dabitur de duci-
bus, auctoribusque conseruanda ciuitatis: dabitur de
liberis vestris, de vita, de patria, de salute communis
non indicatis in hac causa de exteris nationibus, non
de socijs: de vobis, ac de vestra rep. indicatis. Quod si
provinciarum vos ratio magis mouet, quam vestra,
ego vero non modo non recuso; sed etiam postulo, ut
provinciarum auctoritate moueamini. Etenim oppo-
nemus Asiae provincia primum magnam partem e-
iusdem provinciae, qua pro huius periculis legatos, lau-
datoresque misit: deinde provinciam Galliam, provin-

ciam Ciliciam, provinciam Hispaniam, provinciam
 Fretam, Græcis autem, Lydis, & Phrygibus, & My-
 sis, obsistent Massilienses, Rhodij, Lacedæmonij, A-
 thenienses, cuncta Achaia, Thessalia, Bœotia. Septi-
 mio, & Calio testibus, P. Servilius, & Q. Metellus,
 huius pudoris, integritatisq; testes repugnabunt. A-
 siatica iurisdictioni urbana iurisdictioni respondebit.
 annui temporis criminationem, omnis ætas L. Flacci,
 & perpetua vita defendet. Et si prodesse L. Flacco, fu-
 dices, debet, quod se tribunum militum, quod quæsto-
 rem quod legatum imperatoribus clarissimis, exerci-
 tibus ornatissimis, provinciis gravissimis dignum suis
 maioribus præstitit: prosit, quod hic, vobis videnti-
 bus, in periculis communibus omnium vestrum, sua
 pericula cum meis coniunxit: prosint honestissimorum
 municipiorum coloniarumque laudationes: prosit e-
 tiam senatus, populiq; Rom. præclara & vera lauda-
 tio. O nox illa, panem eternas huic urbi tenebras attuli-
 sti; cum Galli ad bellum, Catilina ad urbem, coniu-
 rati ad ferrum, & flammam vocabantur: cum ego te,
 Flacce, calum noctemque contestans, flens flentem ob-
 testabar: cum tuæ fidei optimæ, & spectatissimæ salu-
 tem urbis, & civium commendabam. Tu, tu Flacce,

prætor communis exitij nuntios cepisti: tu inclusam
in litteris reip. pestem deprehendisti: tu periculorum
indicia, tu salutis auxilia ad me, & ad senatum at-
tulisti: quæ tibi tum gratia sunt à me actæ? quæ ab se-
natus? quæ à bonis omnibus? quis tibi, quis C. Ponti-
nio fortissimo viro quemquam bonorum putaret um-
quam non salutem, verum honorem ullum denegatu-
rum? O nona illa Decembres, quæ, me consule, fuisti?
quem ego diem verè natalem huius urbis, aut certè
salutarem appellare possum. O nox illa, quam iste est
dies consecutus, fausta huic urbi: miserum me, metuo
ne funesta nobis. qui tum animus L. Flacci? (nihil di-
cam de me) qui amor in patriam? quæ virtus, quæ
gravitas exstitit? Sed quid ea commemoro, quæ tum,
cùm agebantur, uno consensu omnium, una voce po-
puli Rom. uno orbis terræ testimonio, in celum laudi-
bus efferebantur? nunc vereor ne non modo non pro-
sint, verum etiam aliquid obsint. Etenim multo acro-
rem improborum interdum memoriam esse sentio,
quàm bonorum. Ego te, si quid gravius acciderit, ego
te, inquam, Flacce, perdidero: mea dextera illa, mea
fides, mea promissa, cùm te, si rempub. cōservaremus,
omnium bonorum presidio, quo ad viveres, non modo

^{inimicis} munitum, sed etiam ornatum fore pollicebar. putavi,
^{quod si p. b. p. o. s. e. b. a. m.} speravi, etiam si honos noster vobis vilior fuisset, salu-
^{tem certe caram futuram.} tem certe caram futuram. At L. Flaccum quidē, fu-
^{quod si p. b. p. o. s. e. b. a. m.} dices, si (quod dii immortales omen auertant) gravis
^{inimicis} iniuria afflixerit, nunquam tamen prospexisse vestre
^{saluti, consuleris vobis, liberis, coniugibus, fortunis} salutis, consuleris vobis, liberis, coniugibus, fortunis
^{vestris pœnitebit. semper ita sentiet, talem se animum} vestris pœnitebit. semper ita sentiet, talem se animum
^{et generis dignitati, et pietati sua, et patriae debuisse:} et generis dignitati, et pietati sua, et patriae debuisse:
^{vos ne pœniteat talem cui non pepercisse, per deos im-} vos ne pœniteat talem cui non pepercisse, per deos im-
^{mortales, Iudices, providete. quotus enim quisque est,} mortales, Iudices, providete. quotus enim quisque est,
^{qui hanc in repub. sectam sequatur? qui vobis, qui ve-} qui hanc in repub. sectam sequatur? qui vobis, qui ve-
^{stri similibus placere cupiat? qui optimi, atq; amplif-} stri similibus placere cupiat? qui optimi, atq; amplif-
^{plissimi cuiusque hominis, atq; ordinis auctoritatem} plissimi cuiusque hominis, atq; ordinis auctoritatem
^{magni putet? cum illam viam sibi videant expeditio-} magni putet? cum illam viam sibi videant expeditio-
^{rem ad honores, et ad omnia quae concupiverunt. Sed} rem ad honores, et ad omnia quae concupiverunt. Sed
^{cetera sint eorum: sibi habeant potetiam, sibi honores,} cetera sint eorum: sibi habeant potetiam, sibi honores,
^{sibi ceterorum commodorum summas facultates: li-} sibi ceterorum commodorum summas facultates: li-
^{ceat iis, qui haec salua esse voluerunt, ipsis esse. saluis.} ceat iis, qui haec salua esse voluerunt, ipsis esse. saluis.
^{nolite, Iudices, existimare eos, quibus integrum est, qui} nolite, Iudices, existimare eos, quibus integrum est, qui
^{nondum ad honores accesserunt, non expectare huius} nondum ad honores accesserunt, non expectare huius
^{exitum iudicij. si L. Flacco tantus amor in bonos om-} exitum iudicij. si L. Flacco tantus amor in bonos om-
^{nes, tantum in rempub. studium, calamitati fuerit;} nes, tantum in rempub. studium, calamitati fuerit;

^{In mutata ad p. de roboribus a. Stolidi}
 quem posthac tam amentem fore putatis, qui non illā
^{quā qua p. de roboribus a. Stolidi}
 viam vitæ, quam ante precipitem, et lubricam esse
^{consistat p. de roboribus a. Stolidi}
 ducebat, huic plane, et stabili preponendam esse arbi-
^{se. ut p. de roboribus a. Stolidi}
 tretur? Quod si talium civium vos, Iudices, tadet,

^{alia. in. v. m. r. a. h. o. m. n. q. u. i. b. u. s. m. o. d. i. c. u.}
 ostendite: mutabunt sententiam, qui potuerint: con-
^{apud p. de roboribus a. Stolidi}
 stituent quid agant, quibus integrum est. nos, qui iam
^{pro. p. de roboribus a. Stolidi}
 progressi sumus, hunc exitum nostræ temeritatis fere-

^{potu. de roboribus a. Stolidi}
 mus. sin hoc animo quā plurimos esse vultis, decla-

^{absolutio. de roboribus a. Stolidi}
 rabitis hoc iudicio, quid sentiat. Præclara illi hac

^{in. v. m. r. a. h. o. m. n. q. u. i. b. u. s. m. o. d. i. c. u.}
 oratio quidem, si huic, huic misero puero, vestro, ac li-

^{vestra. p. de roboribus a. Stolidi}
 berorum vestrorum supplici, Iudices, hoc iudicio vi-

^{Suma. Iudicij. de roboribus a. Stolidi}
 uendi præcepta dabit. cui si patrem conservatis, qua-

^{summa. Iudicij. de roboribus a. Stolidi}
 lis ipse debeat esse civis, præscribetis: sin eripitis, osten-

^{sonora. vita. a. in. fide. a. p. de roboribus a. Stolidi}
 ditis bonæ rationi, et constanti, et graui nullum a vo-

^{esse. de p. de roboribus a. Stolidi}
 bis fructum esse propositum. qui vos, quoniam est id-

^{in. de roboribus a. Stolidi}
 etatis, ut sensum iam percipere possit ex marore pa-

^{in. de roboribus a. Stolidi}
 trio, auxilium nondum patri ferre possit, orat ne

^{de roboribus a. Stolidi}
 suum luctum patris lacrymis, patris marorem suo fle-

^{in. de roboribus a. Stolidi}
 tu augeatis. qui etiam me intuetur, me vultu appel-

^{in. de roboribus a. Stolidi}
 lat, meam quodammodo flens fidem implorat, ac re-

^{in. de roboribus a. Stolidi}
 petit eam, quam ego patri suo quondam pro salute pa-

^{in. de roboribus a. Stolidi}
 triæ spononderim dignitatem. Misere mini fami-

^{qui non} ^{intra} ^{re me} ^{et} ^{na} ^{occhib} ^{si} ^{bonum} ^{una} ^{unor} ^{ut} ^{uo}
 lie, Iudices, ^{et} ^{patre} ^{donauit} ^{dis} ^{per} ^a ^{bi} ^{quy} ^{al} ^{ge} ^{leg} ^{po} ^{anno} ^p ^{adi} ^u ^{propter} ^{cal} ^{bia} ^g ^u ^h
 miseremini fortissimi patris, miseremini
 filij hominis clarissimum et fortissimum, vel generis,
 vel vetustatis, vel nominis causa, reipublica re-
 seruata.

F I N I S.